

عنوان مقاله:

اثر تغذیه سطوح مختلف تخم مرغ کامل ضایعاتی بر مصرف خوراک، گوارش پذیری مواد مغذی، فراسنجه های تخمیری شکمبه و سنتز پروتئین میکروبی در گوسفندان نر کرمانی

محل انتشار:

مجله پژوهش در نشخوارکنندگان، دوره 10، شماره 3 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

زهرا تقی پور - بخش مهندسی علوم دامی دانشگاه شهید باهنر کرمان ایران

رضا طهماسبی - بخش مهندسی علوم دامی، دانشگاه شهید باهنر کرمان، کرمان، ایران.

امید دیانی - عضو هیات علمی بخش مهندسی علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهید باهنر کرمان. کرمان. ایران

امین خضری - دانشیار گروه علوم دامی دانشگاه شهید باهنر کرمان

زهره حاج علیزاده - بخش مهندسی علوم دامی، دانشگاه شهید باهنر کرمان، کرمان، ایران.

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: با توجه به این که تعداد قابل توجهی تخم مرغ طی حمل و نقل، نگهداری در انبار و در هنگام فروش شکسته شده و قابل مصرف برای انسان نمی باشند، بنابراین می توان از آن به عنوان یک ماده خوراکی با کیفیت بالا در تغذیه نشخوارکنندگان استفاده کرد. تخم-مرغ، یک منبع عالی از پروتئین و چربی، مورد توجه بسیاری از محققان قرار گرفته و تحقیقاتی در رابطه با کاربرد آن به عنوان یک منبع پروتئین ارزان و متنوع در تغذیه حیوانات انجام شده است. طی برآورد صورت گرفته، هشت درصد تخم مرغ های تجاری تولیدشده کیفیت خوبی را ندارند و قابل مصرف برای انسان نمی باشند، که برای مصارف حیوانی از جمله در تغذیه دام ها، ارزش تغذیه ای خوبی را دارند. لذا هدف از پژوهش حاضر، بررسی اثر تغذیه سطوح مختلف تخم مرغ کامل ضایعاتی بر مصرف خوراک، گوارش پذیری ظاهری مواد مغذی، فراسنجه های تخمیری شکمبه و سنتز پروتئین میکروبی در گوسفند بود. مواد و روش ها: تخم مرغ کامل ضایعاتی به صورت تر در ده روز مراجعه متوالی از یک واحد مرغ تخم گذار تهیه شد. تخم مرغ های جمع-آوری شده به صورت طبیعی در هوا و دور از نور مستقیم آفتاب خشک و آسیاب شدند. پس از تعیین ترکیب شیمیایی، در سطوح صفر، ۵/۲، ۵ و ۵/۷ درصد در جیره های آزمایشی استفاده و جایگزین کنجاله کلزا و سیوس گندم شد. پس از تهیه جیره های آزمایشی، فراسنجه-های مورد نظر با استفاده از چهار راس گوسفند نر بالغ کرمانی با میانگین وزن زنده 44 ± 5 کیلوگرم در قالب طرح چرخشی در چهار دوره ۲۱ روزه بررسی شد. گوارش پذیری ظاهری براساس روش جمع آوری کامل مدفوع محاسبه گردید. از مایع شکمبه هر گوسفند در پنج روز آخر هر دوره در ساعات صفر، سه و شش ساعت پس از وعده صبح جهت تعیین pH، نیتروژن آمونیاکی شکمبه و جمعیت پروتوزوآ نمونه گیری عمل آمد. در آخرین روز هر دوره و در سه ساعت پس از مصرف خوراک، خون گیری از گوسفندان از طریق ورید و داج انجام گرفت. جهت تعیین میزان آلانتوئین و پروتئین میکروبی، میزان ادرار تولیدی در روزهای نمونه گیری در طول ۲۴ ساعت با ظرف هایی موجود در زیر قفس های متابولیکی جمع آوری شد. یافته ها: مصرف خوراک، مصرف و ابقا نیتروژن و همچنین گوارش پذیری ظاهری مواد مغذی تحت تاثیر جیره های آزمایشی قرار نگرفت. این در حالی است که غلظت نیتروژن آمونیاکی در سه ساعت پس از مصرف خوراک و جمعیت کل پروتوزوآ و گونه های انتودینیوم (به-ترتیب ۵۴/۱۳ و ۹۴/۹) با افزایش سطح تخم مرغ کامل ضایعاتی جیره، افزایش یافت ($P < 0.05$). با افزودن تخم مرغ کامل ضایعاتی میزان سنتز پروتئین میکروبی تغییر معنی داری نداشت. در بین فراسنجه های خونی، غلظت کلسترول خون گوسفندان با افزودن تخم مرغ کامل ضایعاتی به جیره گوسفندان افزایش یافت (۷۵/۵۸ میلی گرم در دسی لیتر با جیره شاهد در برابر ۶۹ میلی گرم در جیره حاوی ۵/۷ درصد ضایعات تخم مرغ) ($P < 0.05$). نتیجه گیری: نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد تخم مرغ کامل ضایعاتی از نظر سطح مواد مغذی مورد نیاز نشخوارکنندگان به طور نسبی متعادل بوده و استفاده از آن در سطح ۵/۷ درصد موجب افزایش جمعیت گونه های پروتوزوآ و تول ...

کلمات کلیدی:

تخم مرغ کامل ضایعاتی، تخمیر شکمبه، گوارش پذیری، گوسفند

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1617848>

